

Sygn. akt VI GC 123/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z/s w K.

przeciwko: (...) S.A. we W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do należności głównej w kwocie 189.525,68 zł,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. we W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z/s w K. reprezentowanej przez Syndyka masy upadłości odsetki za opóźnienie w wysokości ustawowej od kwot:

- 5000 zł od dnia 20 maja 2015r., do dnia 18 kwietnia 2016r.,
- 5.448,78 zł od dnia 20 maja 2015r., do dnia 19 kwietnia 2016r.,
- 1.268,30 zł od dnia 23 maja 2015r., do dnia 21 kwietnia 2016r.,
- 405,97 zł od dnia 24 maja 2015r., do dnia 21 kwietnia 2016r.,
- 1.425,63 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 22 kwietnia 2016r.,
- 10.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 26 kwietnia 2016r.,
- 10.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 28 kwietnia 2016r.,
- 13.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 5 maja 2016r.,
- 7.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 6 maja 2016r.,
- 7.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 12 maja 2016r.,
- 13.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 13 maja 2016r.,
- 10.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 18 maja 2016r.,
- 5.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 19 maja 2016r.,

- 5.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 20 maja 2016r.,
- 7.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 23 maja 2016r.,
- 13.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 25 maja 2016r.,
- 5.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 30 maja 2016r.,
- 5.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 1 czerwca 2016r.,
- 10.000 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 2 czerwca 2016r.,
- 6.618,71 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 6 czerwca 2016r.,
- 1.278,42 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 21 kwietnia 2016r.,
- 3.574,37 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 22 kwietnia 2016r.,
- 1.479,84 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 21 kwietnia 2016r.,
- 169,25 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 21 kwietnia 2016r.,
- 381,29 zł od dnia 16 czerwca 2015r., do dnia 6 czerwca 2016r.,
- 6.000 zł od dnia 16 czerwca 2015r., do dnia 8 czerwca 2016r.,
- 3.069,48 zł od dnia 16 maja 2015r., do dnia 10 czerwca 2016r.,
- 2.930,52 zł od dnia 27 czerwca 2015r., do dnia 10 czerwca 2016r.,
- 5.000 zł od dnia 27 czerwca 2015r., do dnia 14 czerwca 2016r.,
- 2.681,86 zł od dnia 27 czerwca 2016r., do dnia 15 czerwca 2016r.,
- 1.557,24 zł od dnia 30 czerwca 2015r., do dnia 17 lipca 2016r.,
- 5.000 zł od dnia 30 czerwca 2015r., do dnia 21 czerwca 2016r.,
- 5.076,90 zł od dnia 30 czerwca 2015r., do dnia 23 czerwca 2016r.,
- 2.318,14 zł od dnia 30 czerwca 2015r., do dnia 15 czerwca 2016r.,
- 8.442,76 zł od dnia 30 czerwca 2015r., do dnia 17 czerwca 2016r.,
- 158,52 zł od dnia 23 maja 2015r., do dnia 21 kwietnia 2016r.,
- 239,70 zł od dnia 30 maja 2015r., do dnia 21 kwietnia 2016r.,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.477 zł (dziewięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem opłaty sądowej i kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 123/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 lipca 2016r.

Powód Syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z/s w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. we W. kwoty 189,525,68 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu podał, że zawarł z pozwanym umowę handlową, przedmiotem której była współpraca w zakresie promowania i sprzedaży elementów wchodzących w skład systemów i instalacji wodociągowych i grzewczych, a nadto umowę prowadzenia magazynu. Z tytułu wykonania obu tych umów pozwany winien jest zapłacić należność w kwocie dochodzonej pozwem. Pomimo upływu terminów płatności faktur, jak też terminu wskazanego w wezwaniu do zapłaty pozwany należności nie uiścił.

W odpowiedzi na pozew pozwany poinformował przede wszystkim, że dokonał częściowej spłaty należności w kwocie 60.448,78 zł i uznał żądanie pozwu w pozostałym zakresie należności głównej, tj. co do kwoty 129.076,90 zł.

Pozwany wniósł jednakowoż o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, zarzucając, że nie dał powodu do wytoczenia powództwa. Wyjaśnił, że pozostawał w stałym kontakcie z powodem, proponując zwrot towaru oraz uzgadniając warunki spłaty zobowiązań. Ostatnie spotkanie w tym przedmiocie odbyło się w dniu 18 marca 2016r. i dotyczyło zobowiązań pozwanego wobec powoda, a także innego podmiotu, tj. (...) Sp. z o.o. Propozycje spłaty zobowiązań pozwany ponowił w dniu 31 marca 2016r. w piśmie wysłanym do obu tych spółek, proponując dokonywanie cotygodniowych wpłat na poziomie 20 tys. zł począwszy od 18 kwietnia 2016r. Pismo to wysłano pocztą oraz drogą elektroniczną. Spółka (...) wyraziła zgodę na tą propozycję, natomiast powód po raz kolejny nie udzielił żadnej odpowiedzi. Pomimo tego pozwany realizował swoje deklaracje, dokonując dobrowolnych wpłat dla powoda, co skutkowało, że do czasu sporządzenia odpowiedzi na pozew zapłacił łącznie 60.448,78 zł (w tym 40.448,78 zł przed doręczeniem mu pozwu). Pozwany zarzucił, że pozostawał w słusznym przeświadczeniu, iż jego starania doprowadzą do polubownego zakończenia sporu. To zaś powoduje, iż uznać należy w sprawie, że nie dał powodu do wytoczenia powództwa, bowiem możliwe było uzyskanie przez powoda zaspokojenia roszczenia bez konieczności wnoszenia pozwu. Mając na względzie powyższe okoliczności pozwany wniósł o orzeczenie o kosztach procesu na podstawie art. 101 kpc.

W dalszym piśmie procesowym z dnia 22 czerwca 2016r. pozwany poinformował, że dokonał spłaty całej kwoty należności głównej i podtrzymał wcześniejsze wnioski w zakresie kosztów postępowania w sprawie.

Powód potwierdzając dokonanie przez pozwanego zapłaty całej należności głównej na rozprawie w dniu 28 czerwca 2016r. cofnął pozew w tym zakresie, podtrzymując żądanie co do odsetek za opóźnienie w zapłacie i kosztów postępowania, które to żądanie sprecyzował w piśmie procesowym z dnia 4 lipca 2016r. W piśmie tym podał, że należność główna została zapłacona już po wniesieniu pozwu, zaś korespondencja na jaką powołuje się pozwany w zakresie dotyczącym propozycji ugodowych nie była kierowana do syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w K. lecz do (...) Sp. z o.o. w K., firmy która zakupiła przedsiębiorstwo upadłej spółki i która również utrzymywała kontakty handlowe z pozwanym. Korespondencja pozwanego kierowana była do pani U. N. – prokurenta tej spółki oraz do D. K. – członka jej zarządu. Do powoda natomiast pozwany skierował jedynie pismo z dnia 8 czerwca 2015r., w którym oświadczył, że zobowiązania w których mieściła się kwota 189.525,68 zł ureguluje w 30 tygodniowych ratach, po 15 tys. zł, począwszy od pierwszego tygodnia czerwca 2015r. – czego jednak nie uczynił. Spłatę kwoty dochodzonej pozwem rozpoczął dopiero po dacie wniesienia powództwa.

W odpowiedzi na stanowisko powoda pozwany w piśmie z dnia 18 lipca 2016r. zaprzeczył aby korespondencja w sprawie spłaty zadłużenia nie była kierowana do powoda, wskazując, że w piśmie z dnia 31 marca 2016r. zawarta była prośba o przekazanie propozycji spłat Syndykowi. Nadto w rozmowach z U. N. i D. K. był wielokrotnie zapewniany, że osoby te zostały upoważnione do prowadzenia rozmów również w imieniu (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. Pozwany wyjaśnił również, że deklaracje składane przez niego w piśmie z dnia 8 czerwca 2015r. zostały w dużej mierze zrealizowane zgodnie z propozycjami zawartymi w tym piśmie. W związku z przejściowymi problemami płatniczymi harmonogram pozostałej do zapłaty kwoty 189.525,68 zł był przedmiotem dalszych rozmów i korespondencji. Jeszcze raz podkreślił, że nie kwestionował wysokości swojego zadłużenia i nie unikał kontaktu z powodem, przeciwnie – dążył do uregulowania swojego zadłużenia, a powód do tego się nie odniósł i przedwcześnie wytoczył powództwo.

Sąd rozstrzygając spór ustalił i zważył co następuje:

Poza sporem pozostawało, że pozwany zobowiązany był do zapłaty powodowi kwoty dochodzonej niniejszym pozwem, niesporne były też ustalone w dokumentach rozliczeniowych terminy płatności.

Mając na uwadze fakt, że pozwany po wytoczeniu niniejszego powództwa, co miało miejsce w dniu 5 kwietnia 2016r. dokonał zapłaty kwoty należności głównej (wpłaty były sukcesywne, na dzień udzielenia odpowiedzi na pozew pozwany zapłacił 60.448,78 zł) – powód cofnął pozew w tym zakresie, co skutkowało umorzeniem postępowania co do kwoty 189.525,68 zł na podstawie art. 355 par 1 kpc).

Z uwagi na pozostawanie przez pozwanego w opóźnieniu w płatnościach poszczególnych faktur (czego również nie kwestionował) o odsetkach orzeczono stosownie do art. 481 par 1 kc.

Do rozstrzygnięcia pozostawała więc w sprawie kwestia kosztów postępowania, bowiem, jak wskazano wyżej, pozwany wnosił o obciążenie tymi kosztami powoda, gdyż w jego ocenie nie dał podstawy do wniesienia niniejszego powództwa – wskazując na przepis art. 101 kpc.

Przepis ten stanowi, że zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu.

Wprawdzie pozwany w odpowiedzi na pozew złożył oświadczenie o uznaniu powództwa w zakresie należności głównej (oświadczenie to nie obejmowało odsetek za opóźnienie w zapłacie), to jednak w ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy nie dają podstawy do przyjęcia, iż nie dał on powodowi podstawy do wytoczenia sprawy.

Bezsprzecznie pozwany nie uregulował w terminach wynikających z dokumentów rozliczeniowych należności przysługujących powodowi. Niewątpliwie też skierował do Syndyka masy upadłości w dniu 28 maja 2015r. deklaracje dobrowolnej spłaty wszystkich zobowiązań (w tym kwoty dochodzonej pozwem) w 30 tygodniowych ratach po 15 tys. zł każda, począwszy od pierwszego tygodnia czerwca 2015r.

dowód: pismo k 184

Pozwany z zobowiązania tego się nie wywiązał, bowiem na dzień wniesienia pozwu zalegał z płatnością kwoty 189.525,68 zł. Okoliczność, że deklarował w pismach i mailach kierowanych do członka zarządu i prokurenta innej spółki dalsze płatności, w tym w stosunku do masy upadłości (które w rezultacie po wniesieniu pozwu przez Syndyka zrealizował) nie daje żadnej podstawy do przyjęcia, aby Syndyk masy upadłości wnosząc pozew postąpił pochopnie i aby nie miał ku temu uzasadnionych powodów. Trudno bowiem przyjmować, by syndyk, który zobligowany jest szybko i sprawnie prowadzić postępowanie upadłościowe działając w interesie wierzycieli upadłego, zwlekał z podejmowaniem czynności zmierzających do odzyskania zaległych płatności – licząc na dobrą wolę i ewentualne prepozycje dłużników. Zauważyć trzeba również, że nie było żadnych przeszkód aby pozwany bezpośrednio do Syndyka wniosł o ewentualną zmianę pierwotnych propozycji spłaty zobowiązań skierował, skoro mógł to uczynić wcześniej, w piśmie z dnia 28 maja 2015r.

Argumenty pozwanego co do zapewnień o przekazaniu powyższych propozycji Syndykowi przez przedstawicieli innej spółki nie zasługują na uwzględnienie, nie zostało to zresztą potwierdzone przez Syndyka masy upadłości.

Trzeba zaznaczyć, że art. 101 kpc, na który powołuje się pozwany pozwala przyjąć, że pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy jeżeli jego postępowanie i postawa wobec roszczenia strony powodowej oceniona zgodnie z doświadczeniem życiowym usprawiedliwiają wniosek, iż strona powodowa uzyskałaby zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa.

W ocenie Sądu Okręgowego argumenty podniesione przez pozwanego nie dają jednak podstawy do przyjęcia powyższego. Przede wszystkim bowiem nie wywiązała się z wcześniej składanych wobec Syndyka masy upadłości deklaracji, jak też nie informowanie go bezpośrednio o ewentualnych dalszych propozycjach spłat (mając na względzie

przytoczony przez pozwanego fakt jego trudności płatniczych, jak również wymogi postępowania upadłościowego) – nie dawały podstawy do takiego wnioskowania. Przytoczyć można w tym miejscu również postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 1984r., sygn. II CZ 55/84, w którym Sąd ten stwierdził, że art. 101 kpc nie ma zastosowania, gdy wprawdzie pozwany uznał roszczenie przy pierwszej czynności procesowej, jednakże uzyskanie wyroku sądowego dawało stronie powodowej większe prawdopodobieństwo zaspokojenia należności.

Reasumując, kosztami postępowania obciążono pozwanego, jako stronę przegrywającą spór stosownie do art. 98 par 1 i 3 kpc.